Epiſtole

Salutes feliciſſimas. Amice mihi ꝑcordialiter care. Non
ad manū hēo qđ ſolidi ſatis tibi rn̄dero. de ſtatu meo ſollici
to: Nā ſi ſtatꝰ/a ſtādo dr̄. nullus mihi ſtatꝰ ē ſʒ lapſus poti
us atqʒ ruina ſic etas/ſic labor imparāt. Nullā mihi ꝑmit
tet cura q̇etē/q̄ vires aī adeo ſꝑgit. corpuſqʒ cōterit. vt vix
torpentia menbra trahere valeo. fioqʒ ſenex an̄ tēpus algore
ſolutꝰ. Qui igiť ſtatū meū noſcere cupis. nō irūdinem celo
volantē/nō leporē cāpis currentē/nō ceruū in mōtibꝰ ſali
entē. ſʒ reptā tā cū labore teſtitudinē cogitabis. Vale breuē
forte epl'aʒ dānabis. ſʒ melior breuis ꝙʒ nulla ē. Ex pariſius
tarde dū (vt verbū virgilij ē) nox erat. ⁊ terras aīalia feſſa ꝑ
oēs altuū pecudūqʒ genus/ſopor altus habebat

Ad pictorē vt iuuenē pingere doceat

Sincerū affectū ꝓ ſalute. Scis ꝙʒto tꝑe ⁊ ꝙʒoptiā fide (ca
riſſime vir) mihi ſeruierit genitor huiꝰ q̄ has ꝑfert litteras.
Cogit itaqʒ me nō minꝰ huānitatis cōpaſſio/ꝙʒ iuſticie ne
ceſſitudo. vt hūc gerulū tue caritati cōmendatū efficiā Ro
go igiť ꝙ eūdē pie ſuſcipias. ī tuoqʒ pingēdi artificio inſtru
as. q̇ adhuc q̄ſi in plumis auicula/ī ſuo nido cōfouendus
eēt. niſi ob egentiā patris an̄ tꝑs euolare cogereť. Si q̇d de-
nariorū ꝑmis annis/aliorū more poſtulauerī. me ꝓ iuſta ra
cione ſponſorē habeto. tuuʒ erit curare. ne hec noua plātatio
tua/aliq̄ immiti turbine moueať. Vices reddā dū vires/⁊
tēpora dabūt. ꝙʒꝙʒ em̄ locorū interuallū nos h̄ tꝑe ſeiunxerit
nulla tn̄ diſtātia loci/nulluſqʒ tēporis fluxus/tui memo
riā ex meo pectore poterit expingere. Nec facile erueris q̇ mi
hi ꝓfundus a lōgo inuiſceratꝰ es. Vale feliciter/omnibuſ
qʒ tuis in rebus me tuo arbitrio vtere.

Reſponſio ad dictā epiſtolam

Nō minus ꝓmptā/ꝙʒ debitā oblatōeʒ ſeruitutis. Nō tam
fumus oculis moleſtus eſt. nec taʒ acetū dentibꝰ/ꝙʒ tua me
angit abſentia/ꝑceptor colēdiſſime. Delectarūt tn̄ me litte
re tue/temetipm̄ preſentātes. nō ſolū dilectiſſime. ſʒ cariſſi
me teſtes/amoris mirifici erga me tui. Quid aūt aliud ad
te nūc ſcribā nō hēo. ꝙʒ vnū illud. qđ ⁊ libēter apud oēs ⁊ in
deſinēter ꝑdico. me tibi debere plurimū Nulla em̄ maior ad
amicitiā tractio ē. ꝙʒ meritis ꝑueniſſe amicū. Aggreſtis cer

te mihi animꝰ eſſet. ſi q̄ impendere debuerā repēdere nollē. ita qꝫ velim tibi (certo) ꝑſuadeas. me vnū eſſe ꝑpetuoqꝫ futurū q̄ nihil recuſaturꝰ ſim tua cā. Quare abs te pc̄to integro aio vt oībus in rebꝰ meipo / oꝑaqꝫ mea / nō vtaris ſolū ſꝫ etiaꝫ ſi rei tue cōducat (vt ita dixerim) abutaris. Amoꝛ āt erga te meus q̄ꝫtus ſit. in h̄ iuuene / ī arte mea pictoꝛia inſtruēdo. nō minus te q̄ꝫ opinione cognoſces. nihil mihi gratius erit q̄ꝫ me totū ſeruicijs ī tuis effundere. emoꝛi em̄ malim q̄ꝫ ingratus inueniri. Vale om̄i iocūdo iocūdius.

Dant̄ gracie ei qui deſideria amici impleuit.

Salutes tātas (o pēna) nunq̄ꝫ depinxeris / quātas (iacobe) meꝰ tibi exoptat animꝰ. ſꝫ vbi deſint vires / ſit ꝑ affectu volūtas. Vidi lr̄as tuas oꝛnate ⁊ celeriter / eo loco / eoqꝫ tp̄e ſcriptas / vt p̄repta tibi potiꝰ eſſet / ꝓut relatu didici latoꝛis q̄ꝫ ꝯceſſa ſcribēdi poteſtas. Que lr̄e icei tū me liquūt. an ſententia magis oꝛnature / an celeritate ſint mirāde / q̄ magnum p̄ſeferūt pignus amoꝛis. Quo video. ꝙ mutari neſcit inueteratus amoꝛ / ⁊ ꝙ nihil ī amicitia / vetuſtate dulciꝰ ē. Clareqꝫ ꝑſpicio. ꝙ ſic amicos amas. q̄ſi nō liceat deſinere. Sed eā t hec / nā amātis eſt. amatū nō onerare laudibꝰ / nec ē aicitia beneficioꝝ ꝯputatrix / q̄ nō numeꝝ vel q̄litatē / ſꝫ affectū pōderat. Qd āt deſideria mea adimpleſti. innuēras tibi grās hēo. q̇ ſꝑ magna cōſtantia / tuis votꝭ poſtremis. ⁊ primus adero. Amplectoꝛqꝫ ſꝑ te ſuaui aīcitia / nō q̇deꝫ minꝰ q̄ꝫ qui omniū maxime. Nec ꝓpioꝛi tue veſti / quā camiſiam vocāt ceſſero / q̄ꝫ te dulciter amplectentē pꝛimā omniū induis. ⁊ niſi poſtremā exuis te tū non relicturā niſi eaꝫ abieceris. Vale in eū qui celū pinxit ſidere multo.

Magiſter ad magiſtrū rure moꝛantē

Nihil nobis ambobus (amice cari. negligentius eſſe arbitroꝛ. me ſcilicet / ꝙ te pariſius non attraham. te quoqꝫ qui huc tua ſponte non aduolas. Miroꝛ ꝙ ibi eſſe non malis. vbi aliquo numero ſis. q̄ꝫ iſtic in rure / vbi vel ſolus es / vel ſolus ſapere videare. ⁊ vbi nihil auditur q̄ꝫ ſtrepitus / fremitus / tonitruum / ruſticoꝛum clamoꝛ / ⁊ rudentum ſibulus. Sūmoꝑe ſpero vbi has videris. ſi q̇d imago veterꝭ nr̄i